

První kočárky bývaly společnou prací několika řemeslníků

Valaško – Jen málokdo z našich současníků i nedávných předků by si mohl stěžovat, že mu bylo odepráno v dětství svezení v dětském kočárku. Historie tohoto vozítka se přitom nepíše příliš dlouho.

Pomineme-li venkovské prostředí, kde pobývalo dítě venku s maminkou v podstatě kdykoliv to počasí dovolilo, tak počátkem 19. století to byly dámy z opačného konce společenského žebříčku, kdo si vzal nové lékařské i filozofické trendy, volající po pobytu dítěte na čerstvém vzduchu, jako první za své.

Až do doby průmyslové revoluce se totiž malé děti zkrátka nechávaly doma v kolébkách a málokdy se s nimi někam cestovalo. K jejich příležitostnému transportu tak dlouhá staletí postačily různé úvazy a šátky, případně ruce maminky či chůvy. První vozíky určené speciálně pro dítě si od 18. století nechávaly na zakázku vyrábět šlechtické rodiny.

Teprve změny, které s sebou přineslo 19. století, se odrazily i v podobě dětského kočárku.

Jako důležitá podmínka zdravého vývoje se totiž nově prosozovala nutnost pobytu dítěte na čerstvém vzduchu. První kočárky bývaly společnou prací několika řemeslníků, nejčastěji košíkářů, kolářů a kovářů a vyráběly se jen na zakázku.

Teprve později se řemeslníci, případně i větší továrny, začínají na výrobu dětských kočárků specializovat. Na dějinnou scénu se tak dostávají postupně princezky, proměňádky, letní sklápěcí vozíky, kukaně či legendární osmipéřáky.

Ze vám jsou tyto názvy povědomé? Není divu, vždyť na mnohých půdách určitě dodnes nějaký stojí, zaprášený, tichý svědek nádherných emocí i dávných vzpomínek. Zpátky do nejranějšího dětství se můžete přenést ale i na nové výstavě v zámku Kinských ve Valašském Meziříčí – výstava historických kočárků zde bude k vidění až do poloviny října.

Ivana Ostřanská, historik Muzea regionu Valaško

Foto: Loutková princezka z poč. 20. století. Foto ze soukromého archivu